

POSTSCRIPTUM MARIN

*Mare, cântec din demult
vieți ursite în tumult
sărută buza de nisip
fugă-albastră-n arhetip*

*Mare, trage înapoi
mâna albă de strigoi
peste fruntea-n depărtare
cu mireasmă de-nserare*

*Mare, culcă-nre epave
răscolirile bolnave -
Chip de orgă răstignită
poartă luna despletită*

*Mai încolo, mai încoace
cântec lin de dor se face.*

DESTĂINUIRILE MĂRII

*Cărare de sânge
drum al Mioriței
cu lacrimi de maci...*

*Și limanul larg
scânteietor ca o minune.*

*

*Chipuri venind din adâncul
timpului
cu sfeșnice în mâini
sau cu năvoade*

*Cu baltage și fluiere
sau cu faguri de miere
prin izbeliști
prin vâltori
prin moarte*

*

*Îngust e locul
prin care putem coborâ
Vezi despicătura de lumină
E viață sau moarte
De la mine se zăresc
două mâini
ținându-se una de alta
De la tine se zăresc
două păsări
zburând una lângă alta
Buket de zori -*

*nuntă reântoarsă-n
legende*

*

*Între tine și trecut
e o amforă de lut
Între lut și viitor
e o ancoră de dor
e o frângere de stea
sau un zbor de rândunea*

*

*Tăciunii nopții
se-nchid
Bufnițele
și-au acoperit
sufletul
cu ochi de valuri*

*

*Așteptare în rama
de lemn proaspăt
a serii*

*Crengile cerului
mângâie largul*

*Marea privește
statuia lui Ovidius Naso
ca pe un reper
al veșniciei*

*Pe stela
de înserare
iubita își
sădește gândurile.*